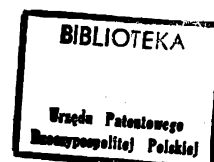

Warszawa, 1 lutego 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

F16K 41/10

Nr 25797.

Kl. 47 g, 40/02.

Antoni Podeszwa
(Lublin, Polska)
i Jan Dudek
(Lublin, Polska).

47g¹, 41/10

Zawór do cieczy.

Zgłoszono 18 grudnia 1936 r.
Udzielono 23 listopada 1937 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest zawór do cieczy, który posiada dostateczne uszczelnienie i nie łatwo zaciera się.

Zawór według wynalazku, przedstawiony na rysunku w przekroju, zawiera trzy komory, to jest komorę dopływową 6, komorę odpływową 8 i komorę ruchową 15 z urządzeniem do poruszania grzybka zaworowego, kulki lub podobnego narządu. Koniec trzonu grzybka 7 umocowany jest w nakrywce kapturka metalowego 16, składającego się z ogniw wytłaczanych z cienkiej blachy w postaci mniej więcej stożkowej i połączonych w harmonijkę. Kapturek 16

nakrywa komorę ruchową 15 i oddziela ją szczelnie od komory odpływowej 8. W komorę ruchową 15 wchodzi szczelnie nagwintowany koniec 10 sworznia uruchomianego z zewnątrz za pomocą rączki 20. Na gwint 10 sworznia jest naśrubowana nakrętka 13, zaopatrzona u góry w środkowy trzpień, który wchodzi w tulejkę nakrywki kapturka 16, przy posuwaniu tego trzpienia posuwa się również grzybek zaworowy 7.

W celu zabezpieczenia nakrętki 13 od obracania się, posiada ona po obu bokach wydrążenie, przez które przechodzą pręty

przewodnicze 14a i 14b, umocowane w kołnierzu wewnętrznym, wystającym z osłony 1 zaworu.

Chcąc otworzyć zawór według wynalazku pokręca się rączkę 20, umocowaną na zewnętrznym końcu nagwintowanego sworznia, przechodzącego przez dławik 3 i panewkę 12 nakrętki, wówczas nakrętka 13 przesuwana się po prętach 14a i 14b ku górze; trzpień nakrętki 13 przesuwany pokrywkę, przymocowaną szczelnie do kapturki metalowego 16 i rozciąga go. Grzybek zaworowy 7, umocowany dolnym końcem swego trzonu w górnej części wskazanej pokrywki, unosi się z gniazda 4, ściskając sprężynę zwojową 19, ułożoną w tulejkach przewodniczych 17, 18, z których jedna jest umocowana na grzybku zaworowym 7, a druga na korku 2.

Teraz przepływa ciecz przez wlot 5 do komory 6 przez otwór zaworowy komory 8, a następnie przez wylot 9 do przewodu.

Chcąc teraz przerwać przepływ cieczy, pokręca się rączkę 20 w kierunku przeciwnym. Gwint 10 przesuwany nakrętkę 13 w odwrotnym kierunku, trzpień tej nakrętki zwalnia kapturek 16, który pod wpływem

własnej sprężystości i pod wpływem rozprężania się sprężyny 19 powraca do zwykłego stanu, grzybek 7 osiada w swoim gnieździe 4, przerywając przepływ cieczy z komory 6 do komory 8.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zawór do cieczy, w którym trzon narządu zamykającego jest przesuwany wzdłuż osi za pomocą śruby i nakrętki, znamieny tym, że komora, w której mieści się wskazana nakrętka (13), jest nakryta wewnątrz osłony zaworu szczelnie sprężystym kapturem, oddzielającym tę komorę od komory przepływowej zaworu, przy czym trzon zaworu opiera się swym końcem o wierzch wskazanego kapturka, przesuwany przez trzpień nakrętki.

2. Zawór według zastrz. 1, znamieny tym, że sprężysty kapturek (16) jest wykonany z metalowych stożkowych ogniw, połączonych w postaci harmonijki.

Antoni Podeszwa.
Jan Dudek.

